

ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಟಿ.ಯಲ್ಲಪ್ಪನವರ ಕಾವ್ಯದ ತಾತ್ವಿಕ ನೆಲೆಗಳು

ಕರಿಬಸವನಗೌಡ ಜಿ.¹

ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು

ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ

ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಡಿ ಸೇಲ್ಸ್ ಕಾಲೇಜು

ಎಲೆಕ್ಟಾನಿಕ್ ಸಿಟಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಕುಮಾರ ಸಿ.²

ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು

ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ

ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಡಿ ಸೇಲ್ಸ್ ಕಾಲೇಜು

ಎಲೆಕ್ಟಾನಿಕ್ ಸಿಟಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

Article Link: <https://aksharasurya.com/2024/02/karibasavana-gowda-g-kumara-c.php>

ABSTRACT:

ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನವು ಆಧುನಿಕ ಕಾವ್ಯ ಹೊಸತಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಾಡುವ ನೆಲೆಗಟ್ಟನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಕವಿ ಅಥವಾ ಕಾವ್ಯಪರಂಪರೆಯು ಆಧುನಿಕ ಆಗು ಹೋಗುಗಳಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗುವ ಸಂದಾಹಿ ನೆಲೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ/ತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದು ಸೃಜನಶೀಲ ನೆಲೆಗಟ್ಟನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತ ಸ್ತ್ರೀಯ ಬವಣೆಗಳನ್ನು ಸದಾ ನವೀನವಾಗಿ ವಾಸ್ತವದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ 'ಸೂಲಗಿತ್ತಿ' ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಿಂದ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಲೇ ಆಧುನಿಕ ಸ್ತ್ರೀ ಬದುಕಿನ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗಗಳಾದ ಹೆ-ರಿಗೆ ನೋವು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಸತ್ತೆ ಎಂಬಂತೆ ಸಿಜೇರಿಯನ್ ಪ್ರಸವದ ಮೂಲಕ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ನಿರಂತರತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಇಂತಹುದೇ ವಸ್ತು ಅನಿವಾರ್ಯ ಎನ್ನುವುದಾಗಲಿ, ಅಪಶ್ಯಕತೆ ಎನ್ನುವುದಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯದ ವಸ್ತು ಯಾವುದೇ ಆದರೂ ತಾತ್ವಿಕ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದಾಗ ಅದು ತಂತಾನೆ ಸೃಜನಶೀಲ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಒಳಪಡುತ್ತ ಸಮಾಜದ ಆಗು ಹೋಗುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ, ಪ್ರಜೆಗಳಿಗಾಗಿ, ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಎಂಬ ದೈಯವಾಕ್ಯ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಇಂದು ಪ್ರಭು-ಪ್ರಭುತ್ವವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ವ್ಯಂಗ್ಯ ಮತ್ತು ಅಪಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದೆ. ಆದರೂ ಕವಿ ಗುಡದ ಸಂಕೇತವನ್ನು ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಡಿಲ್ಲ ತಂದಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಪ್ರಭು ಪ್ರಭುತ್ವ

ಹದಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸಾಮಾನ್ಯನ ಬದುಕನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುವ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಬದುಕು ನಿರಂತರ ಅದು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ವ್ಯಾಪಕಾರಿಕ ನಿಲುವಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಹಣ, ಸಂಪತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ ಎಂಬುದು ಸದಾ ಹಿತವನ್ನು ಬಯಸುವ ವಾಸ್ತವ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಇಂದು ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ ಕೇವಲ ಜೊತೆಗಿರುವತನಕ, ಇಷ್ಟವಾದರೆ ಹಿತ್ಯೆಷಿ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಹತಾಶೆ ಎಂಬ ಲಿವಿನ್ ಟುಗೆದರ್ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅಪಮೌಲ್ಯಗೊಂಡ ಪಾರಂಪರಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ದಲಿತರ ನೋವು, ಅವಮಾನ, ಸಿಟ್ಟು, ಸಂಕಟ, ಸಂಧಿಗೃತೆ, ಆಕ್ರೋಶ, ಅವೇಶ ಮುಂತಾದ ಕಾವ್ಯ ವಸ್ತುವನ್ನು ವಸ್ತು ನಿಷ್ಠವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನ ಹೊಂದಿದೆ.

KEY WORDS:

ಬೆತ್ತಲೆ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ, ಸೂಲಗಿತ್ತಿ, ಹರಿಗೆಯ ನೋವು, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ, ಗರುಡ, ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ.

1970 ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2 ರಂದು ಬೆಂಗಳೂರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಟಿ.ಯಲ್ಲಪ್ಪನವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದೆಸೆಯಿಂದಲೇ ಕಾವ್ಯ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದವರು. ಕ್ರಿ.ಶ. 2000 ದಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಟಿ.ಯಲ್ಲಪ್ಪನವರು ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದು 'ಕಡಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ ದೀಪ', 'ಚಿಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಜೀವಯಾನ' ಹಾಗೂ 'ನವಿಲಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕತ್ತಲ ಕನಸು' ಎಂಬ ಮೂರು ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳನ್ನು ಹೊರತಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಮೊದಲ ಕವನ ಸಂಕಲನ 'ಕಡಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ ದೀಪ' ದಲಿತ ಸಂವೇದನೆಯ ಕವನ ಸಂಕಲನವಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಆಂಕ್ಲೆಟ್ಸ್ (Anklets) ಎಂದು ಅನುವಾದವಾಗಿದೆ. ಈ ಕವನ ಸಂಕಲನದ 'ಬಯಲ ಹಾಡು' ಎಂಬ ಕವನದಲ್ಲಿ ಯಲ್ಲಪ್ಪ ಬೆತ್ತಲೆ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಕಂಡುಂಡ ನೋವು ನಲಿವುಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕಲಾಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. "ಹುತ್ತಗಟ್ಟಿದ ಚಿತ್ತ ಮತ್ತೆ, ಕೆತ್ತಿಲೇನೋ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಆ ಅಂಥ ರೂಪು-ರೇಖೆ ಎಂದು ಕಾದಿದ್ದೇನೆ ನಾನು ಕೂಡಾ!" ಎಂದು ಹೇಳುವ ಯಲ್ಲಪ್ಪ 'ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ' ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ "ತೊಟ್ಟ

ಕವಚಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಿತ್ತೆಸೆದು, ಬಯಲಲಿ ಬೆತ್ತಲಾಗಬೇಕೆಂದು, ತೊಡಿಸಿದ, ತೊಟ್ಟ ಮುಖವಾಡಗಳ ಮುಲಾಜು ಕಳೆದು, ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ತನಗೆ ತಾನೇ ತೊಡುವ, ಕಳಚುವ ಈ, ವಿಸ್ಮಯದಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ನಾನೂ ಮರು ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಯಬೇಕೆಂದು” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಾಲುಗಳು ಅವರ ಕಾವ್ಯ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

‘ಚರಮಗೀತೆ’ ಎಂಬ ಕವನದಲ್ಲಿ “ಚಮ್ಮಾರನ ಹಾವುಗೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಮೈಯ್ಯಾಗಿ ಮಲಗಿದರೂ, ಶತಮಾನಗಳ ತುಳಿತಕ್ಕೂ, ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತುಗಳೇ ಇರದ ತೊಗಲು ನಮ್ಮ ಬುದುಕು” ಎಂದು ಬರೆಯುವ ಯಲ್ಲಪ್ಪ ಈ ಕವನ ಸಂಕಲನದ ಹಲವು ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ದಲಿತರ ನೋವು, ಅವಮಾನ, ಸಿಟ್ಟು, ಸಂಕಟ, ಸಂಧಿಗ್ಧತೆ, ಆಕ್ರೋಶ, ಆವೇಶಗಳಿಗೆ ದನಿಯಾದರೂ ಸಂಯಮದ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದಂತೆ ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮ, ಅಕ್ಕ., ಹೆಂಡತಿ ಮೊದಲಾದ ಸಂಬಂಧಗಳ ಆಪ್ಯಾಯಮಾನತೆಯನ್ನು, ಗೆಳತಿ, ಮಳೆ, ಪ್ರಾಯದಂತಹ ರಮ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ತಮ್ಮ ಎರಡನೇ ಕವನ ಸಂಕಲನ ‘ಚಿಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಜೀವಯಾನ’ ದಲ್ಲಿ ಯಲ್ಲಪ್ಪನವರು ಸೃಜನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ‘ಉಭಯ ಸಂಕಟ’ ಕವನದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. “ಕವಿತೆಯ ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯಂತಿರುವ ಕವಿಗೆ, ಹೆರಿಗೆಯ ನೋವಿಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲು, ತನ್ನ ಶುಶ್ರುಷೆಯ, ಕೈಯ್ಯಾಸರೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಬಿಡಬೇಕಾದ ಕವಿತೆಯ, ಸುಖ ಪ್ರವಸದ ನೋವು”. ಕಾವ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಸಹಜ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಬೇಕೇ ಹೊರತು ಬಲವಂತದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಬಾರದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. “ನೋವಿಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲು, ನೋವು ಕೊಡುವ ಮಗುವನ್ನು, ಹೊಟ್ಟೆ ಬಗೆದು ಹೊರಗೆಳೆಯಬೇಕಾದ ಸಿಜೇರಿಯನ್ ಪ್ರಸವ!”

‘ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಗರುಡ’ ಪುರಾಣ ಕವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವೆಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳೆಂಬ ಗರುಡಗಳ ಪುರಾಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಿಂದ ತಾವು ಮತಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಪದವಿಗಳಿಗೆ ಏರಿದರೋ ಅವರನ್ನೇ ಈ ಗರುಡಗಳು ಕುಕ್ಕಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕುರಿತು “ನಾವೇ ಮತ ಕೊಟ್ಟು ಹಾರಿಬಿಟ್ಟ, ಗರುಡ ಮತಾಂಧ ರಣಹದ್ದಾಗಿ ಬಂದು, ಕುಕ್ಕುತಿಹುದು” ಎಂದು ವಿಡಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ನೋವು ನಲಿವುಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವ ಬದಲು ಹಲವು ಹಗರಣಗಳ ಮೂಲಕ ಜನರನ್ನೇ ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುವ ರಾಜ-ಕಾರಣಿಗಳ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಬೆಂಬಲ ಬೇರೆ ಕೇಡು ಎಂದು ಖಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕವಿ ತಾನು ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಜೊತೆಗೆ

ಹೊಂದಿರುವ ಎಚ್ಚರದ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಯಾವುದೇ ಕವಿ ತಾನು ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಸಮಾಜದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದ ಕುರಿತ ಅರಿವನ್ನು ಪಡೆಯದೇ ಹೋದರೆ ಅವನ ಕಾವ್ಯ ನಿರುಪಯುಕ್ತ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದ ಸವಾಲುಗಳು, ಸಂಧಿಗ್ಧತೆಗಳು, ಮತ್ತು ಪರಿಹಾರ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಅರಿವು, ಶೋಧನೆ, ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಾಗಲೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ಜನ ಜೀವನದ ಗತಿಬಿಂಬವಾಗುವುದು. ಇವರ 'ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಗುಂಡುಗಳು' ಕವನವು ಕವಿಯು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಇಡೀ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕವಿ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ "ಧ್ಯಾನಸ್ಥ ಮನ, ಮೌನದಲ್ಲಿ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದ ನೋವು ನುಂಗುತ್ತಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಮುಖಗಳಾಗಿ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಸಮಾಜಮುಖಿಗಳಾಗಿ ಬದುಕುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಯಂ ಘೋಷಿತ ದೇವಮಾನವರಾಗಿ ಅರ್ಥ ಹೀನ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಸ್ವಾಮೀಜಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು "ತನ್ನೊಡಲ ನೂಲಿನಿಂದಲೇ ಜೇಡ, ತನ್ನ ಸಾವಿನ ಬಲೆಯ, ತಾನೇ ನೇಯ್ದು ಕೊಂಡಂತೆ, ದೇಹಾಲಯದೊಳಗೆ ಬಂಧಿಯಾಗಿದೆ ಆತ್ಮ, ದೇವನಾಗುವ. ಪರಿಪಕ್ವತೆಯ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಹಲವು ಪಟ್ಟು" ಎಂದು ಹೇಳುವ ಕವಿ "ಅಮೂಲಾಗ್ರ ಕಿತ್ತು, ಕೆತ್ತಿ ಎಸೆಯದ ಹೊರತು ಇಲ್ಲ ಮುಕ್ತಿ" ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬರುವುದಾದರೆ ತಾವು ಮಾಡಿದ ಘೋರ ಅಪರಾಧಗಳ ಕುರಿತ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಿಲ್ಲದ, ಪರಮೋತ್ತರಂತೆ ಘೋಸು ಕೊಡುವ ಜನನಾಯಕರನ್ನು ಕುರಿತು "ನನ್ನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟ ಬಂದೂಕಿನ ನಳಿಕೆಯಿಂದ, ಗುಂಡು ಸಿಡಿಯುವ ಮುನ್ನ ನಾನೊಂದು ಬೇಡುವೆನು, ನಿಮ್ಮ ಧ್ಯಾನಸ್ಥ ಮನಸ್ಸುಗಳ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ, ಸಂಚು ಹೂಡುವ ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ವಿಚಾರಣೆ, ಇನ್ನಾದರೂ ಶುರುವಾಗಲಿ ಎಂದು" ಹೇಳುತ್ತಾ ರಾಜ-ಕಾರಣಿಗಳ ಆತ್ಮವಲೋಕನವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ.

'ಚಿಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಜೀವಯಾನ' ಎಂಬ ಕವನವು ಚಿಟ್ಟಿಯನ್ನು ವಿಕಾಸದ ರೂಪವಾಗಿ ಜೀವಯಾನ ಮಾಡುವ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. 'ಆತ್ಮ ಸಂಚಾರಿಯ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಸಿಗ್ನಲ್‌ಗಳು! ಕವನವು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಕವನವಾಗಿದ್ದು ನಗರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಬದುಕಿನ ಮೇಲೆ ಅದು ಉಂಟು ಮಾಡಿರುವ ಒತ್ತಡ, ಅಸಹನೆ, ಕಿರಿಕಿರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. "ಪಟ್ಟಣಿಗರ ಸಂಕೇತವಾಗಿರುವ ಆತ್ಮ ಸಂಚಾರಿ ಚಿಟ್ಟಿ "ಗಕ್ಕನೆ ಚಿಪ್ಪೊಡೆದು ಬೀದಿಗಳಿದು, ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿದಂತಾಗಿದೆ. ಹವ್ವನೆ ಹದ್ದಿನಂತೆ ಬರುವ ನಗರದ ವಾಹನಗಳು ಈ ನಡುರಸ್ತೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ". ನಗರದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಈ ಅನುಭವ ಆಗದಿರುತ್ತದೆ. ಬರೀ ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾಗುವುದಷ್ಟೇ

ಅಲ್ಲ “ಅಧೋಗತಿಯ ಮಹಾಕೂಪದೊಳು, ಕೆಡವಿದ್ದ ಈ ಆತ್ಮ ಸಂಚಾರಿ ಚಿಟ್ಟೆ, ಒಮ್ಮೆಲೆ ಸಾಗಿ ಹೋದಂತೆ, ಊರ್ಧ್ವಗಾಮಿ ಪಥದಲ್ಲಿ, ಕ್ಷಣ ತಬ್ಬಿಬ್ಬುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಗರದ ಈ ಮೇಲು ಸೇತುವೆಗಳ ಉಪರಿಗೆಯಲ್ಲಿ” ಎನ್ನುವಂತಹ ಚಿಂತಾಜನಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಈ ಕವಿತೆ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ.

ಯಲ್ಲಪ್ಪ ಅವರ ಕವನಗಳು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದಾಗಿ ಜನಜೀವನ ಸಂಕೀರ್ಣಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಹಾಗೂ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತವೆ. ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಲುಕಿದ ಜನಜೀವನ ನೈತಿಕ ಅಧಃಪತನಕ್ಕೆ ಈಡಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ‘ನಗರ ಶಾಯಿರಿ’ ಎಂಬ ಕವನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಗೋವುಗಳು ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಏಳುತ್ತಿದ್ದ ಧೂಳಿನ ಕಾಲ ಈಗಿಲ್ಲ. “ಈಗ ಕಾಡಿಂದ ಊರಿಗೆ ಮರಳುವ ಗೋವುಗಳಿಲ್ಲ, ಗೋಧೂಳಿಯಿಲ್ಲ, ಕಂಡ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಮರಗಳ ಮಾರಣ ಹೋಮ, ಧೂಳಿನ ಹವನ, ಬುಲೆಂಡ್‌ಜರ್‌ನ ಮಂತ್ರಘೋಷ, ಜೇಸೀಬಿಗಳ ಹೇಷಾರವ,” “ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನ ದೊರೆಗರುಳ ಬಗೆದು, ಹೊರ ಚೆಲ್ಲಿರುವ ಮರಗಳ ಬೇರ ಬಿಳಲಿನ ಕರುಳು, ಕರುಳ ಹಿಂಡುತ್ತಿವೆ!” ಹೀಗೆ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಪರಿಸರದ ಅಧಃಪತನವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಕವಿತೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಆಧುನಿಕ ವ್ಯಭಿಚಾರ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು, ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಹಣದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮುಂದುವರೆಯಬಹುದಾದ ಅನೈತಿಕ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಈ ಕವನ ಹೀಗೆ ವಿಡಂಬಿಸುತ್ತದೆ. “ಬೆದೆಗೆ ಬಂದ ಹಸುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ, ಬೀಜದ ಹೋರಿಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ, ಪತು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ, ನಾಯಿಗಳಿಗೂ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಪ್ಲಾನಿಂಗು ಮಾಡಿಸಬಹುದು, ಕಚ್ಚುವ ನಾಯಿಗಳ ಶನಿ ಸಂತಾನವ ಸೂಜಿ ಮೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮಠ-ಮಂದಿರ ಆಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಬೆದೆಗೆ ಬಂದಾಡುವ ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ವಾನಗಳನಾರೂ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಾರದು! ಖಾಕಿಗೆ ಕಾನೂನಿನ ಭಯವಿಲ್ಲ, ಕಾನೂನು ಖಾದಿಯ ಗುಲಾಮ, ಕಾವಿಯನಾದರೂ ಕೇಳಬಾರದು ನೋಡಾ”.

ವೈವಾಹಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಪಲ್ಲಟಗಳನ್ನೂ ಈ ಕವನ ಹೀಗೆ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. “ಮದುವೆಗೆ ಮೊದಲೇ ಡೇಟಿಂಗೇ ಆಚಾರ. ಬೈ ಒನ್ ಗೆಟ್ ಒನ್ ಸ್ವೀಮು, ತಾಯಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಮಗು ಫೀ, ತಾಳಿಕೊಂಡರೆ ತಾಳಿ, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬಾಳಿ ಲಿವಿನ್ ಟುಗೆದರ್, ಧೂ ಎನಿಸಿದರೆ ಟೂ ಬಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟು ಗಂಟು ಮೂಟೆ”. ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದಾಗಿ ಬದಲಾದ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಕುರಿತು “ಹಸಿವಾದೊಡೆ ಫೀಜಾ, ತೃಷೆಯಾದೊಡೆ ಕೋಕಾ ಕೋಲಾ ಡ್ರಿಂಕು, ತಲೆ ತಿರುಗದಿದ್ದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ರಮ್ಮು ವಿಸ್ಕಿ, ಶಯನಕ್ಕೆ ಪಿ.ಜಿ. ಅಕಾಮಿಡೇಶನ್ನು”. ಹಿಂದಿನ ಆಧುನಿಕ

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತಾಯನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲದೆ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಪರ್ಯಾಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನಗತ್ಯವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಕುರಿತು “ಪ್ರಣಾಳದೊಳು ಶಿಶುವನಿಟ್ಟು ಮೃನಾಳಿಯರಂತೆ ಬಳುಕುತ್ತಾ, ವನಪು ವಯ್ಯಾರದೊಳೆ, ಕ್ಯಾಟ್ ವಾಕು ಮಾಡಬಹುದು” ಎಂದು ವಿಡಂಬಿಸುತ್ತಾ, “ಜನ್ಮವ ಜಾಲಾಡಿಸುವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಜೀವಕ್ಕೆ ಕವಡೆ ಕಾಸಿನ ಕಿಮ್ಮತ್ತು” ಇಲ್ಲವೆಂದು ವಿಷಾದವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸೃಜನಶೀಲತೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣವೆಂಬುದು ಕೇವಲ ರಬ್ಬರ್ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಆಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹಣಕ್ಕೆ ಸಿಗುವ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯತೆ ಇನ್ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಂಡವಾಳವಿದ್ದರೆ ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಬಹುದು. ಏನನ್ನಾದರೂ ತನ್ನ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಬಲವೇ ಬಂಡವಾಳ. ಈ ಬಂಡವಾಳದ ಪ್ರಭಾವ ಯಾವ ಜನಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಾದರೂ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯಗೊಳಿಸಿ ತನ್ನ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲದು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕವನದ ಈ ಸಾಲುಗಳು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತವೆ. “ಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬುವವ ವೇಸ್ಪ್ ಬಾಡಿ, ಸರಸ್ವತಮ್ಮ ರಬ್ಬರ್ ಸ್ಟಾಂಪ್, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕೃಪಾ ಕಣಾಕ್ಷವಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಜಗವ ಬುಗುರಿಯಾಡಿಸಿ, ಒಂದು ಗುನ್ನ ಹೊಡೆಯಬಹುದು.”

ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮತ್ತು ಅಂತರ್ಜಾಲ ಈ ಮೂರರ ಬೆಂಬಲವಿದ್ದರೆ ಉಳಿದ ಯಾವುದೇ ಶ್ರಮ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಪೆಕರುಗಳನ್ನಾಗಿಸುವ ಅಧುನಿಕ ವಿಲಕ್ಷಣ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕವಿ ಹೀಗೆ ಕಟಕಿಯಾಡುತ್ತಾರೆ. “ಗೋಲಿಮಾರೋ ಎಂದು ಜಾಲಿಯಾಗಿ ಜಾಲದಲಿ ಜಾಲಾಡಬಹುದು, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಬರದ ಗುಗ್ಗುಗಳ ಪೆಕರುತನಕ್ಕೆ ನಗುತ ಜಗವ ಅಂಗೈಲಿ ಆಡಿಸಬಹುದು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಂತ್ರದ ಮಂಕು ಬೂದಿಯ ಎರಚಿ ಜಗವನ್ನೆ ಬೆರಳ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಣಿಸಬಹುದು” ಹೀಗೆ ಇಡೀ ಕವನವು ಪ್ರಸ್ತುತ ಜೀವನದ ಸಂಕೀರ್ಣತೆ, ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರ ಮತ್ತು ಅಪಮೌಲ್ಯಗೊಂಡ ಪಾರಂಪರಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ.

ಯಲ್ಲಪ್ಪನವರ ಮೂರನೆಯ ಕವನ ಸಂಕಲನ ‘ನವಿಲಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕತ್ತಲ ಕನಸು’. ಈ ಸಂಕಲನದ ಹಲವು ಕವನಗಳು ದಲಿತ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆಯಾದರೂ ಕೆಲವು ಕವನಗಳು ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ‘ಕೊನೇ ಪೀರಿಯಡ್ಡಿನ ಹುಡುಗಿಯರ ಬಿಕ್ಕುಗಳು’ ಎಂಬ ಕವನದಲ್ಲಿ “ಕಾಲೇಜು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನದ ಆ ಕೊನೆ ಪೀರಿಯಡ್ ಮುಗಿಯುವುದರಲ್ಲೆ ಆಟದ

ಮೈದಾನಕ್ಕಿಳಿಯುವ ಸಂಭ್ರಮ, ಆದರೆ, ಆ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ, ಪ್ರತೀ ಪೀರಿಯಡ್ಡಿನ ಕೊನೆಗೆ, ಉಸಿರು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು, ಅಷ್ಟೂ ಮೈಯ್ಯನ್ನು ಮುಷ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕೂರುವ ಪೀರಿಯಡ್ಡಿನದೆ ವಿಭ್ರಮ!” ಎಂದು ಪರಕಾಯದ ಪರದಾಟವನ್ನು ಮಾನವೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಿರುವುದು ವಿಶೇಷ. ‘ಸಖೀಗೀತ’ ಎಂಬ ಕವನವು ಹೆಣ್ಣಿನ ಒಳದನಿಯಾಗಿದೆ. ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೀವನದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು “ನಮ್ಮ ಸಮಾಧಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಕೆತ್ತಿಸಿದ ‘ಮಹಾಸತಿ’ ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಒಮ್ಮೆ ಕಲ್ಲಾದ ಅಹಲೈಯರಾಗಿ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮತ್ತದೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಪಾದ ಸ್ಪರ್ಶಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುವುದು!” ಎಂದು ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ಆಧುನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲೂ ಸ್ತ್ರೀ ಶೋಷಣೆಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ‘ಮರ್ಯಾದಾ ಹತ್ಯೆ’ ಎನ್ನುವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಇದೇ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಕವನ “ಪ್ರೀತಿಯ ಹಂಬಲದಿಂದ ಜೋಡಿಯಾಗುವ ಪಾರಿವಾಳದ ಎದೆಗೆ, ಪ್ರೀತಿ ವಂಚಿತ ಅತ್ಯಪ್ತರ ನೇರ ಸಿಡಿಯುವ, ಗುಂಡೇಟಿನ ಕೊಲೆಗೆ, ಅಬ್ಬಾ! ಎಂತಹ ಸುಂದರ ಹೆಸರು ಮರ್ಯಾದಾ ಹತ್ಯೆ!” ಎಂದು ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಡುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಯಲ್ಲಪ್ಪ ಅವರ ಮೊದಲ ಕವನ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ದಲಿತ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಕಂಡರೆ, ಎರಡನೇ ಕವನ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಜೀವನದ ತಲ್ಲಣಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಮೂರನೆಯ ಕವನ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ದಲಿತ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಇವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ದಲಿತ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆಯ ತಾತ್ವಿಕ ನೆಲೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಆಧುನಿಕ ಜೀವನದ ಸಂವೇದನೆ ಮೇಳೈಸಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ಸಂವೇದನೆಯೊಂದಿಗೆ ಯೋಚಿಸುವ ಯಲ್ಲಪ್ಪನವರ ಕಾವ್ಯ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಬದುಕಿನ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಆಕರ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ಯಲ್ಲಪ್ಪ ಟಿ. (2013). ಚಿಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಜೀವಯಾನ. ಅಭಿನವ ಪ್ರಕಾಶನ. ಬೆಂಗಳೂರು.
2. ಯಲ್ಲಪ್ಪ ಟಿ. (2014). ನವಿಲಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕತ್ತಲ ಕನಸು. ಪ್ರಜ್ಞೆ ಪ್ರಕಾಶನ. ಬಳ್ಳಾರಿ.
3. ಯಲ್ಲಪ್ಪ ಟಿ. (2008). ಕಡಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ ದೀಪ. ಸಂಚಯ ಪ್ರಕಾಶನ. ಬೆಂಗಳೂರು.
4. ಯಲ್ಲಪ್ಪ ಟಿ. (2016). ಕಣ್ಣು ಪಾಪೆಯ ಬೆಳಕು. ಬೆಳಕು ಪ್ರಕಾಶನ. ಬೆಂಗಳೂರು.